

Στην αυλή της Γης

Η σελίδα αυτή εποιμάζεται από το Κέντρο Μελετών και Έρευνας AKTI. Για το φύλλο αυτό συνεργάστηκαν η Ξένια Ι. Λοϊζίδη, πολιτικός μηχανικός/ ακτομηχανικός, ο Μιχάλης Ι. Λοϊζίδης, χημικός μηχανικός - μηχανικός Περιβάλλοντος και η Κυριακή Δημητρίου, υπεύθυνη προγραμμάτων της AKTI, συντονίστρια του προγράμματος εργασιακής εμπειρίας ΑΡΓΟΝΑΥΤΗΣ, που υλοποιείται με τη συνεργασία της AKTI και της EuroLife. Για τις απόψεις/ σχόλια/ εισηγήσεις ους στο akti@akti.org.cy, www.akti.org.cy

Τα αυτονόητα και τα ανόητα

Aυτό τον καιρό ακούμε όλοι τόσα πολλά, που έχουμε χάσει και τα αιβγά και τα πασχάλια. Σκάνδαλα τεραστίων διαστάσεων, ηθικών και οικονομικών, αποκαλύψεις για πάρτι εκατομμυρίων, στην Κύπρο του μνημονίου και της φτώχειας! Η δύσκολη καθημερινότητα όμως των πολλών πολιτών, που πασχίζουν για τον άρτο των εποιύσιο, που ταλαιπωρούνται χωρίς να βρίσκουν βήμα και βοήθεια, παραμένει ακόμα στα "ψυλά γράμματα" της επικαιρότητας. Έτσι σήμερα, θα γράψω για κάποια από τα πολλά, μικρά και ταπεινά, μεγάλα και ανυπέρβλητα για αυτούς που υποφέρουν.

● Θέμα 1: Ευρύτερη περιοχή της Αγίας Μαρίνας του Ξυλιάτου. Όλες οι κοινότητες που επηρεάζονται από το πεδίο βολής της Ξυντούς. Οι κάτοικοι θεωρούν ότι υπάρχουν σοβαρά προβλήματα υγείας, ασφάλειας και ποιότητας ζωής. Τέσσερα χρόνια υποσχέσεις, δύο υπουργοί Άμυνας έχουν δεσμευτεί, έχουν δώσει ρητές οδηγίες για διενέργεια περιβαλλοντικής/ επιδημιολογικής μελέτης. Όλα κολλώνται στην άρνηση υπηρεσιακών του υπουργείου Άμυνας, με διαδικαστικές προφάσεις. Η υπομονή και η ανοχή των κατοίκων έχει εξαντληθεί. Δεν μπορεί να πάιζει κανείς με τη δημόσια υγεία, κύριοι του υπουργείου Άμυνας.

● Θέμα 2: Άκουγα προχθές στο ραδιόφωνο, στο Κανάλι 6 συγκεκριμένα, το απελπισμένο μήνυμα ακροατή για το πρόβλημα της ατμοσφαιρικής ρύπανσης στην Κάτω Μονή. Έλεγε ο άνθρωπος ότι υπάρχει συνέχεια μια βαριά μυρωδιά, που όπως κατάλαβα προέρχεται από καύσεις σε κτηνοτροφικές μονάδες. Δεν μπορούν να κάτσουν στις αυλές τους οι άνθρωποι. Διαμαρτύρονται, αλλά δεν ξέρουν ούτε πού, ούτε και πώς να το χειριστούν! Μα είναι δυνατόν να μην υπάρχουν οι δομές που να καθοδηγούν και να υποστηρίζουν αυτές τις

μικρές κοινότητες; Πρόκειται για θέμα αστικής όχλησης και δημόσιας υγείας!

● Θέμα 3: Εδώ και έξι μήνες προσπαθώ να διευκρινώσω κάτι απόλο: οι εισφορές προς τις Κοινωνικές Ασφαλίσεις, που πληρώνουν οι ξένοι εργαζόμενοι, το νόμημα ακριβώς έχουν; Ας δούμε ένα παράδειγμα: μια Αστιάσια οικιακή βοηθός έχει μισθό 330 ευρώ. Οι Κοινωνικές Ασφαλίσεις αναγνωρίζουν ως μισθό τα 460 ευρώ, γιατί συνυπολογίζουν και το κόστος διαμονής και διατροφής. Έστω... Ο εργοδότης υποχρεώνεται να πληρώνει 19,3% σε υπολογισμένο μισθό 460 ευρώ, δηλαδή 88 ευρώ τον μήνα εισφορές στις Κοινωνικές Ασφαλίσεις. Ήτοι 1.065 ευρώ τον χρόνο. Και αναφωτιέμαι και ψά-

χνω και απάντηση δεν λαμβάνω: τι γίνονται αυτά τα χρήματα όταν φεύγει ο εργαζόμενος; Δεν του επιστρέφονται, δεν αναγνωρίζονται ως συντάξιμα; Χάνονται! Στα 4 χρόνια, που είναι η νόμιμη άδεια παραμονής ενός αλλοδαπού εργαζόμενου, το κράτος εισπράττει 4.260 ευρώ χωρίς να αποδίδει τίποτα! Επικοινωνήσα με το Τμήμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων, με παρέπεμφαν στο Τμήμα Αρχείου Πληθυσμού και Μετανάστευσης και πάλι πίσω και πάλι κύκλους παραπομπών και άκρη δεν έβγαλα. Θα μας δώσει κάποιας κάποια απάντηση κύριοι; Αναμένουμε και θα επανέλθουμε. Η ξενοφοβία και ο ρατσισμός δεν μπορεί να συντηρούνται με επίσημες κρατικές πρακτικές. Για να

μην πω τι άκουσα από τους ευγενικούς, πλην όμως ρατσιστές λειτουργούς με τους οποίους μίλησα.

● Θέμα 4: Ένας φίλος καλός έχει την κακή την τύχη να υποφέρει από κατά πλάκας σκλήρυνση. Είναι στα αρχικά στάδια, αλλά είναι χειρόνακτας, 52 χρόνων, και δεν μπορεί να ανταποκριθεί στις ανάγκες της δουλειάς του. Πήγε ο καλός μου σε συνέντευξη τον περασμένο Απρίλιο για να λάβει το επίδομα αναπηρίας. Τον απέρριψαν με βάση το αιτιολογικό ότι δεν είναι ακόμα σοβαρή η κατάστασή του! Λες και η κατά πλάκας σκλήρυνση είναι συνάχι και θα "κάνει τον κύκλο του", θα περάσει. Μακάρι να περνούσε. Έκανε αίτηση ο άνθρωπος από τότε, για επα-

νεξέταση. Μπαίνει Δεκέμβριος και ακόμα ούτε φωνή ούτε ακρόαση και σε επίμονα τηλεφωνήματα του στις Κοινωνικές Ασφαλίσεις, ενημερώθηκε ότι "πήρε σειρά και θα εξεταστεί Γενάρη - Φλεβάρη". Ουαί υμίν, υπηρεσίες κοινωνικής πρόνοιας. Ντροπή! Και να μην ακούσω ότι είναι υποστελεχωμένες υπηρεσίες. Να πάρουν κόσμο από εκεί που κάθεται και να τις ενισχύσουν.

Δεν τελειώνουν τα θέματα που βασανίζουν τον πολίτη, που δεν φταίει, αλλά πληρώνει, ταλαιπωρείται... "Μέρες καλύτερες θα έρθουν" μόνο αν γίνουμε ενεργοί πολίτες και απαιτήσουμε τα αυτονόητα δικαιώματά μας, κόντρα στην ανοησία και την αναλγησία που εισπράττουμε.

ZΩ! ...σε έναν τόπο ...που παράγει πολιτισμό!

Θεση έχει τίτλο: Τραύμα και Θεραπεία. Είναι μια έκθεση συναρπαστική. Είναι από τις λίγες του είδους της που πετυχαίνει απολύτως του σκοπού της. (...) Αξίζει χίλιες φορές τον κόπο. Δε-

δομένης δε της γενικής απαξίωσης που διανύει ο τόπος, ένεκα των πολλαπλών και κατά συρροή σκανδάλων που αποκαλύπτονται κάθε μέρα, η ποιοτική αυτή έκθεση λειτουργεί και ως μια αχτίδα επιπίδας και αυτοπεποίθησης. Ότι κάτι μας έχει απομείνει, ότι ακόμα υπάρχει ένα υγιές κομμάτι μέσα στο ώμα αυτής της κοινωνίας που μπορεί σαν τις αρχαίες θερμοφόρες να θεραπεύει. (...) Αξίζει να τη δείτε, μαζί και τα υπέροχα εκθέματα του μουσείου. Να πάτε. Να πάρετε και τα παιδιά σας, να βγουν και λίγο έχω από τις αίθουσες των φροντιστηρίων." Αυτά, ανάμεσα σε άλλα, γράφει ο Ζήνωνας Σιερεπεκλής και προσυπογράφω! Υπέροχος ο κατάλογος της έκθεσης, σε επιμέλεια Νίκης Λοϊζίδη, από τις "δικές μας", κυπριακές εκδόσεις Εν Τύποις, της καλής μας Βούλας Κοκκίνου. Να πάτε... να πάτε λέω κι εγώ!

ΞΔ

ΜΙΚΡΕΣ ΠΕΡΙΠΛΑΝΗΣΕΙΣ ...στις χωματερές του Λιβάνου

Στη Σιδώνα, η χωματερή που για 40 χρόνια ήταν ανεξέλεγκτη, ρύπαινε την περιοχή και υποβάθμιζε τη ζωή των κατοίκων με τη μόνιμη "βρομιά" του αέρα, αυτή η χωματερή αναπλάθεται! Με συγχρηματοδότηση της UNDP μετατρέπεται σε ένα σύγχρονο XYTA και σε πάρκο! "Περαστικό, μην κλείνετε πια τα παράθυρά σας όταν περνάτε από τη Σιδώνα! Ο αέρας μηρίζει ωραία!". Με αυτά τα λόγια έκανε τα εγκαίνια του έργου ο δήμαρχος της Σιδώνας. Και φύτεψε βουκεβύλιες εκεί που πριν λίγο μόλις καιρό ήταν σωροί σκουπιδιών που

ξεζούμιζαν διοξίνες! Άλλαξε η ζωή του τόπου με αυτή την πράσινη υποδομή. 750 ανεξέλεγκτες χωματερές λειτουργούν στον Λιβάνο. Μια από αυτές είναι και η Saida, τα σκουπίδια

ΞΔ